

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ**

*Φάνης Μαργαρόνης
Φροντιστήρια Ρούλα Μακρή | Τομέας μαθηματικών*

ΘΕΜΑ Α

A1. (Θεωρία - σελ. 99 σχολικού βιβλίου)

Έστω συνάρτηση f που είναι παραγωγίσιμη σ' ένα σημείο x_0 .

Για $x \neq x_0$ έχουμε

$$f(x) - f(x_0) = \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \cdot (x - x_0),$$

οπότε

$$\begin{aligned} \lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) - f(x_0)] &= \lim_{x \rightarrow x_0} \left[\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \cdot (x - x_0) \right] \\ &= \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \cdot \lim_{x \rightarrow x_0} (x - x_0) \\ &= f'(x_0) \cdot 0 = 0, \end{aligned}$$

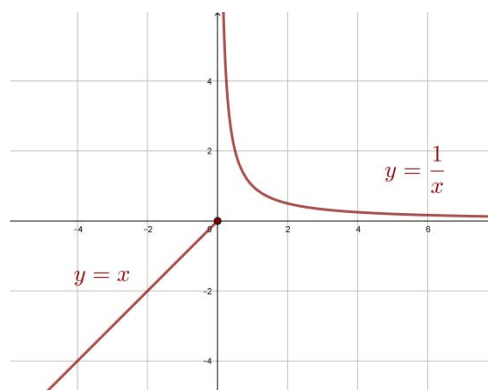
αφού η f είναι παραγωγίσιμη στο x_0 . Επομένως, $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = f(x_0)$, δηλαδή η f είναι συνεχής στο x_0 .

A2. α) Ψευδής

β) (Αντιπαράδειγμα σελ. 35 σχολ. βιβλίου):

Η συνάρτηση $g(x) = \begin{cases} x & , x \leq 0 \\ \frac{1}{x} & , x > 0 \end{cases}$ είναι 1-1

αλλά δεν είναι γνησίως μονότονη, αφού είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $(-\infty, 0]$ και γνησίως φθίνουσα στο $(0, +\infty)$.

Σημείωση:

I. Το συγκεκριμένο αντιπαράδειγμα βρίσκεται μέσα στο σχολικό βιβλίο, επομένως δεν ήταν υποχρεωτική η απόδειξη του ισχυρισμού μας. Αν κάναμε χρήση άλλης συνάρτησης, για την οποία δεν αποδεικνύεται το ψευδές του ισχυρισμού της εκφώνησης στο σχολικό βιβλίο, θα χρειαζόταν απόδειξη. Επίσης η παράθεση ενός κατάλληλου γραφήματος χωρίς απόδειξη δεν είναι αρκετή.

II. Συναντήσαμε ως απάντηση το λάθος αντιπαράδειγμα της συνάρτησης $f(x) = \frac{1}{x}$, η οποία δεν είναι γνησίως μονότονη, ενώ είναι 1-1, όμως πεδίο ορισμού της είναι το \mathbb{R}^* και όχι το \mathbb{R} , επομένως η επιλογή της δεν αποτελεί κατάλληλο αντιπαράδειγμα.

A3. (Θεωρία, σελίδα 216 σχολικού βιβλίου)

Θεμελιώδες θεώρημα του ολοκληρωτικού λογισμού

Έστω f μια συνεχής συνάρτηση σ' ένα διάστημα $[\alpha, \beta]$. Αν G είναι μια παράγουσα της f στο $[\alpha, \beta]$, τότε $\int_{\alpha}^{\beta} f(x)dx = G(\beta) - G(\alpha)$.

A4. α) ΛΑΘΟΣ

β) ΛΑΘΟΣ

γ) ΣΩΣΤΟ

δ) ΣΩΣΤΟ

ε) ΣΩΣΤΟ

Σημείωση: Οι αιτιολογήσεις για το A4 –οι οποίες όμως δεν χρειαζόταν να γραφτούν – προκύπτουν από τα εξής:

α) Σελ. 33 σχολικού βιβλίου. Η συνάρτηση $f(x) = \eta\mu x$ παρουσιάζει μέγιστο το $y=1$ σε κάθε μία από τις λύσεις της εξίσωσης $f(x)=1$, δηλαδή στα σημεία

$$x = 2\kappa\pi + \frac{\pi}{2}, \quad \kappa \in \mathbb{Z}.$$

β) Σελ. 136 σχολικού βιβλίου, στο ΣΧΟΛΙΟ αναφέρεται ότι το αντίστροφο του αντίστοιχου θεωρήματος ΔΕΝ ισχύει.

γ) Σελ. 53 σχολικού βιβλίου αναφέρεται: $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sigma\upsilon\nu x - 1}{x} = 0$, από το οποίο

προκύπτει $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{1 - \sigma\upsilon\nu x}{x} = 0$.

δ) Σελ. 37 σχολικού βιβλίου.

ε) Σελ. 17 σχολικού βιβλίου.

ΘΕΜΑ Β

Η συνάρτηση $f(x) = x - \frac{4}{x^2}$ έχει πεδίο ορισμού $A = \mathbb{R} - \{0\}$.

Επίσης είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο A , ως αποτέλεσμα πράξεων μεταξύ συνεχών και παραγωγίσιμων συναρτήσεων.

B1. Θα είναι:

$$f'(x) = \left(x - \frac{4}{x^2}\right)' = 1 + \frac{4 \cdot 2x}{x^4} = 1 + \frac{8}{x^3} = \frac{x^3 + 8}{x^3} = \frac{(x+2)(x^2 + 2x + 4)}{x^3}, \text{ για κάθε } x \neq 0.$$

$$\text{Λύνουμε: } f'(x) = 0 \Leftrightarrow (x+2)(x^2 + 2x + 4) = 0 \Leftrightarrow x = -2$$

$$\text{Και } f'(x) > 0 \Leftrightarrow \frac{(x+2)(x^2 + 2x + 4)}{x^3} > 0 \Leftrightarrow x^3(x+2)(x^2 + 2x + 4) > 0$$

$$\Leftrightarrow x^3(x+2) > 0 \Leftrightarrow x < -2 \text{ ή } x > 0$$

Το πρόσημο της παραγώγου φαίνεται στον παρακάτω πίνακα:

x	$-\infty$	-2	0	$+\infty$
$f'(x)$	+	○	-	+
$f(x)$	↗		↘	

T.M.
 $f(-2) = -3$

Επομένως η f :

- είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $(-\infty, -2]$,
- είναι γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $[-2, 0)$,
- είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $(0, +\infty)$.
- παρουσιάζει τοπικό μέγιστο το $f(-2) = -3$.

B2. Η f είναι δυο φορές παραγωγίσιμη στο A , με :

$$f''(x) = \left(1 + \frac{8}{x^3}\right)' = -\frac{8}{x^6} \cdot 3x^2 = -\frac{24}{x^4} < 0, \text{ για κάθε } x \neq 0.$$

Επομένως η f :

- είναι κοίλη στο διάστημα $(-\infty, 0)$
- είναι κοίλη στο διάστημα $(0, +\infty)$
- δεν έχει σημεία καμπής.

B3. Κατακόρυφες ασύμπτωτες:

Είναι: $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0} \left(x - \frac{4}{x^2}\right) = -\infty$, αφού $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{4}{x^2} = 4 \cdot \frac{1}{0^+} = +\infty$.

Επομένως η ευθεία $x = 0$ (ο άξονας $y'y$) είναι κατακόρυφη ασύμπτωτη της γραφικής παράστασης της f .

Η f είναι συνεχής σε κάθε $x_0 \neq 0$, σημείο του πεδίου ορισμού της, επομένως δεν έχει άλλη κατακόρυφη ασύμπτωτη.

Σημείωση: Εδώ συμπεραίνουμε ότι ισχύει $\lim_{x \rightarrow 0^-} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0^+} f(x) = -\infty$, το οποίο

θα χρησιμοποιήσουμε στη σχεδίαση της γραφικής παράστασης, στο ερώτημα B4.

Πλάγιες / οριζόντιες ασύμπτωτες:

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{f(x)}{x} = \lim_{x \rightarrow -\infty} \left(1 - \frac{4}{x^3}\right) = 1, \text{ αφού } \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{4}{x^3} = 0.$$

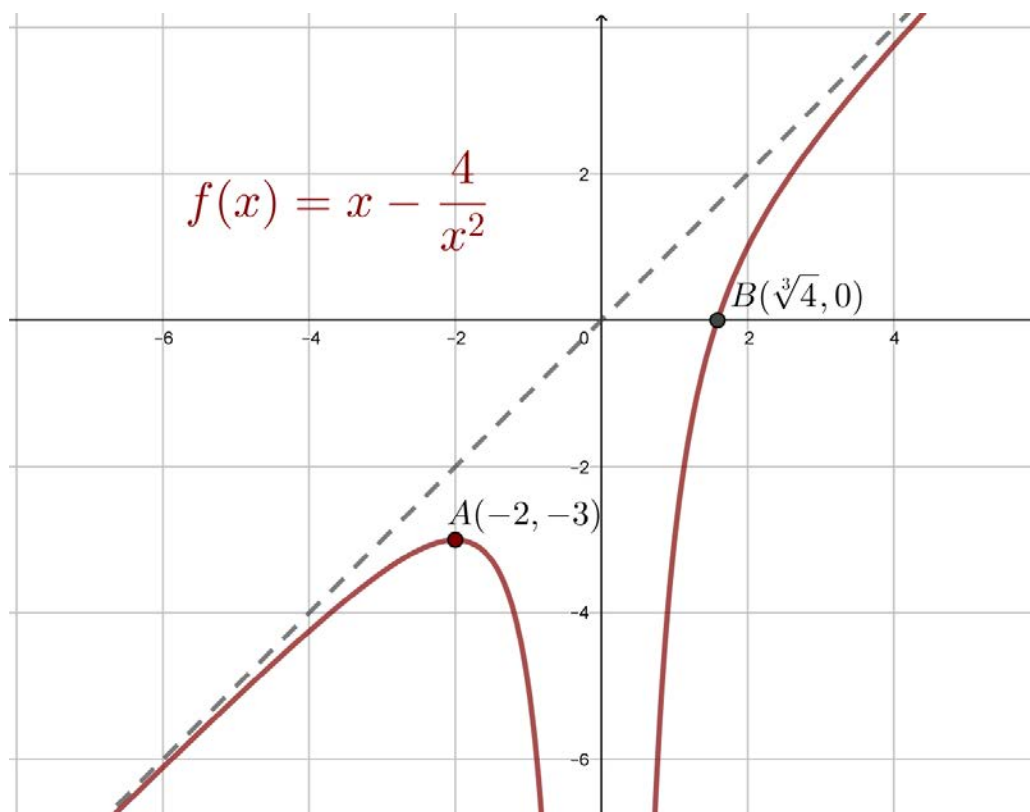
$$\text{Και } \lim_{x \rightarrow -\infty} [f(x) - x] = \lim_{x \rightarrow -\infty} \left[x - \frac{4}{x^2} - x\right] = \lim_{x \rightarrow -\infty} \left(-\frac{4}{x^2}\right) = 0$$

$$\text{Ομοίως είναι: } \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{f(x)}{x} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \left(1 - \frac{4}{x^3}\right) = 1 \text{ και } \lim_{x \rightarrow +\infty} [f(x) - x] = 0$$

Άρα η ευθεία $y = x$ είναι πλάγια ασύμπτωτη της γραφικής παράστασης της f στο $+\infty$ και στο $-\infty$.

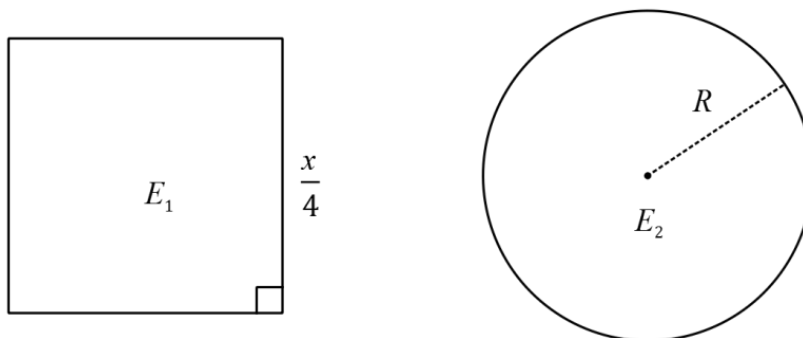
B4. Λύνω την εξίσωση $f(x) = 0$ προκειμένου να βρω το σημείο τομής με τον άξονα $x'x$: $f(x) = 0 \Leftrightarrow x - \frac{4}{x^2} = 0 \Leftrightarrow x^3 - 4 = 0 \Leftrightarrow x = \sqrt[3]{4}$. Άρα σημείο τομής με τον άξονα $x'x$ είναι το $B(\sqrt[3]{4}, 0)$, με $1^3 < 4 < 2^3 \Leftrightarrow 1 < \sqrt[3]{4} < 2$.

Η γραφική παράσταση της συνάρτησης f φαίνεται στο παρακάτω σχήμα:

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Εφόσον το μήκος του σύρματος είναι 8m και κόβουμε τμήμα μήκους x μέτρων, είναι προφανές ότι θα έχουμε $x \in (0,8)$.

Το μήκος του τετραγώνου θα είναι $L_1 = x$, επομένως η πλευρά του τετραγώνου

είναι ίση με $a = \frac{L_1}{4} = \frac{x}{4}$, και το εμβαδόν του είναι $E_1 = a^2 = \left(\frac{x}{4}\right)^2 = \frac{x^2}{16}$.

Έστω R η ακτίνα του κύκλου. Τότε η περίμετρος του κύκλου είναι $L_2 = 2\pi R$ και το εμβαδόν του: $E_2 = \pi R^2$.

Επομένως, αφού το συνολικό μήκος του σύρματος θα είναι $L=8m$, θα ισχύει:

$$L = L_1 + L_2 \Leftrightarrow 8 = x + 2\pi R \Leftrightarrow R = \frac{8-x}{2\pi}.$$

Τότε το εμβαδόν του κύκλου γίνεται:

$$E_2 = \pi R^2 = \pi \cdot \left(\frac{8-x}{2\pi}\right)^2 = \frac{(8-x)^2}{4\pi}, \text{ με } x \in (0,8).$$

Η συνάρτηση του αθροίσματος των εμβαδών των δυο σχημάτων είναι ίση με

$$E(x) = E_1 + E_2 = \frac{x^2}{16} + \frac{(8-x)^2}{4\pi}, \text{ } x \in (0,8).$$

Έτσι γίνεται:

$$\text{Άρα } E(x) = \frac{\pi x^2 + 4(64 - 16x + x^2)}{16\pi} = \frac{(\pi + 4)x^2 - 64x + 256}{16\pi}, \text{ με } x \in (0,8).$$

Γ2. Η συνάρτηση $E(x)$ είναι παραγωγίσιμη στο $(0, 8)$ ως πολυωνυμική, με:

$$E'(x) = \frac{2(\pi + 4)x - 64}{16\pi} = \frac{(\pi + 4)x - 32}{8\pi}.$$

Λύνουμε:

$$E'(x) = 0 \Leftrightarrow (\pi + 4)x - 32 = 0 \Leftrightarrow x = \frac{32}{\pi + 4}.$$

$$E'(x) > 0 \Leftrightarrow (\pi + 4)x - 32 > 0 \Leftrightarrow x > \frac{32}{\pi + 4}.$$

Οπότε προκύπτει ο παρακάτω πίνακας :

x	0	$\frac{32}{\pi + 4}$	8
$E'(x)$	-	○	+
$E(x)$	↘	↗	

Επομένως η συνάρτηση $E(x)$ παρουσιάζει ελάχιστο για $x = \frac{32}{\pi + 4}$.

Για $x = \frac{32}{\pi + 4}$:

Η διάμετρος του κύκλου γίνεται:

$$\delta = 2R = 2 \cdot \frac{8 - \frac{32}{\pi + 4}}{2\pi} = \frac{8\pi + 32 - 32}{\pi(\pi + 4)} = \frac{8}{\pi + 4}.$$

Και η πλευρά του τετραγώνου είναι: $\frac{x}{4} = \frac{\frac{32}{\pi + 4}}{4} = \frac{8}{\pi + 4} = \delta$.

Επομένως, πράγματι, το άθροισμα των εμβαδών των δύο σχημάτων ελαχιστοποιείται, όταν η πλευρά του τετραγώνου ισούται με τη διάμετρο του κύκλου.

Γ3. Η $E(x)$ στο διάστημα $A_1 = \left(0, \frac{32}{\pi + 4}\right)$ είναι γνησίως φθίνουσα και συνεχής.

$$\text{Οπότε έχουμε: } E(A_1) = \left[E\left(\frac{32}{\pi + 4}\right), \lim_{x \rightarrow 0^+} E(x) \right) = \left[\frac{16}{\pi + 4}, \frac{16}{\pi} \right),$$

επειδή είναι: $E\left(\frac{32}{\pi+4}\right) = \frac{16}{\pi+4}$ και $\lim_{x \rightarrow 0^+} E(x) = \frac{16}{\pi}$.

Είναι προφανές ότι $\frac{16}{\pi+4} < 5$, ενώ $5 < \frac{16}{\pi} \Leftrightarrow 5\pi < 16$, που ισχύει, αφού $5\pi \approx 15,7$.

Επομένως $5 \in E(A_1)$, οπότε υπάρχει $x_1 \in A_1$ τέτοιο, ώστε $E(x_1) = 5$. Και επειδή η $E(x)$ είναι γνησίως φθίνουσα στο A_1 , το x_1 θα είναι μοναδική ρίζα της εξίσωσης $E(x) = 5$ στο A_1 .

Η $E(x)$ στο διάστημα $A_2 = \left[\frac{32}{\pi+4}, 8\right)$ είναι γνησίως αύξουσα και συνεχής.

Οπότε έχουμε: $E(A_2) = \left[E\left(\frac{32}{\pi+4}\right), \lim_{x \rightarrow 8^-} E(x)\right) = \left[\frac{16}{\pi+4}, 4\right)$.

Προφανώς $5 \notin E(A_2)$, οπότε δεν υπάρχει ρίζα της εξίσωσης $E(x) = 5$ στο A_2 .

Επομένως υπάρχει μοναδική τιμή $x_1 \in (0, 8)$ τέτοια, ώστε $E(x_1) = 5$, δηλαδή υπάρχει ένας μόνο τρόπος με τον οποίο μπορεί να κοπεί το σύρμα μήκους 8 m, ώστε το άθροισμα των εμβαδών των δύο σχημάτων να ισούται με 5 m^2 .

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Η συνάρτηση f είναι ορισμένη στο \mathbb{R} και παραγωγίσιμη (άρα και συνεχής) στο \mathbb{R} , ως αποτέλεσμα πράξεων μεταξύ παραγωγίσιμων συναρτήσεων.

Έχουμε: $f(x) = 2e^{x-\alpha} - x^2$, $x \in \mathbb{R}$, με $\alpha > 1$.

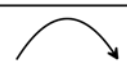

Και $f'(x) = 2e^{x-\alpha} - 2x$, $x \in \mathbb{R}$ και

$$f''(x) = 2e^{x-\alpha} - 2 = 2(e^{x-\alpha} - 1), \quad x \in \mathbb{R}.$$

Λύνουμε: $f''(x) = 0 \Leftrightarrow e^{x-\alpha} = e^0 \Leftrightarrow x = \alpha$.

και $f''(x) > 0 \Leftrightarrow e^{x-\alpha} > e^0 \Leftrightarrow x > \alpha$

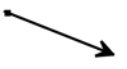

Προκύπτει ο πίνακας:

x	$-\infty$	α	$+\infty$
$f''(x)$	-	○	+
$f(x)$			

Σ.Κ.

Επομένως η γραφική παράσταση της συνάρτησης f έχει ακριβώς ένα σημείο καμπής, το $A(\alpha, f(\alpha))$, δηλαδή το $A(\alpha, 2 - \alpha^2)$.

Δ2. Από το πρόσημο της f'' (ερώτημα Δ1), προκύπτει ο παρακάτω πίνακας για τη μονοτονία της f' :

x	$-\infty$	α	$+\infty$
$f''(x)$	-	○	+
$f'(x)$			

Ο.Ε.

Δηλαδή η $f'(x)$ είναι: γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $(-\infty, \alpha]$
και γνησίως αύξουσα στο $[\alpha, +\infty)$.

Για το διάστημα $A_1 = (-\infty, \alpha]$:

Α' τρόπος

Είναι: $f'(0) = 2e^{-\alpha} > 0$, $f'(1) = 2e^{1-\alpha} - 2 = 2(e^{1-\alpha} - 1) < 0$ και αφού η f' είναι συνεχής στο διάστημα $[0, 1]$, από το θεώρημα Bolzano υπάρχει $x_1 \in (0, 1)$ τέτοιο, ώστε $f'(x_1) = 0$. Όμως η f' είναι γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $(-\infty, \alpha]$, οπότε το x_1 θα είναι μοναδική ρίζα της f' στο διάστημα $(-\infty, \alpha]$.

Β' τρόπος

Έχουμε :

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} f'(x) = \lim_{x \rightarrow -\infty} (2e^{x-\alpha} - 2x) = +\infty, \text{ αφού } \lim_{x \rightarrow -\infty} e^{x-\alpha} = 0.$$

$$\text{Και } f'(\alpha) = 2e^0 - 2\alpha = 2 - 2\alpha = 2 \cdot (1 - \alpha) < 0, \text{ αφού } \alpha > 1.$$

Η f' είναι συνεχής (ως παραγωγίσιμη) και γνησίως φθίνουσα στο A_1 , επομένως θα είναι:

$f'(A_1) = \left[f(\alpha), \lim_{x \rightarrow -\infty} f'(x) \right) = [2(1-\alpha), +\infty)$. Άρα $0 \in f'(A_1)$, οπότε θα υπάρξει $x_1 \in A_1$ τέτοιο, ώστε $f'(x_1) = 0$. Και επειδή η f' είναι γνησίως φθίνουσα στο A_1 , το x_1 θα είναι μοναδική ρίζα της f' στο A_1 .

Για το διάστημα $A_2 = [\alpha, +\infty)$ έχουμε:

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} f'(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} (2e^{x-\alpha} - 2x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \left[2e^{x-\alpha} \left(1 - \frac{x}{e^{x-\alpha}} \right) \right] = +\infty, \text{ αφού}$$

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} e^{x-\alpha} = +\infty \text{ και } \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{x}{e^{x-\alpha}} \stackrel{\frac{+\infty}{+\infty}}{\text{DLH}} \frac{1}{e^{x-\alpha}} = 0.$$

Αντίστοιχα με το A_1 , επειδή η f' είναι συνεχής (ως παραγωγίσιμη) και γνησίως αύξουσα, θα είναι: $f'(A_2) = [2(1-\alpha), +\infty)$ και, ομοίως με το A_1 , θα έχει ακριβώς μία ρίζα $x_2 \in A_2$.

Επίσης:

$$\bullet \text{ Αν } x < x_1 \stackrel{f' \searrow}{\Rightarrow} f'(x) > f'(x_1) = 0,$$

άρα η f θα είναι γνησίως αύξουσα στο $(-\infty, x_1]$.

$$\bullet \text{ Αν } x_1 < x < \alpha \stackrel{f' \searrow}{\Rightarrow} f'(x) < f'(x_1) = 0$$

άρα η f θα είναι γνησίως φθίνουσα στο $[x_1, \alpha]$.

$$\bullet \text{ Αν } \alpha < x < x_2 \stackrel{f' \nearrow}{\Rightarrow} f'(x) < f'(x_2) = 0$$

άρα η f θα είναι γνησίως φθίνουσα στο $[\alpha, x_2]$.

Μάλιστα επειδή η f είναι συνεχής στο α , θα είναι γνησίως φθίνουσα στο $[x_1, x_2]$.

$$\bullet \text{ Αν } x > x_2 \stackrel{f' \nearrow}{\Rightarrow} f'(x) > f'(x_2) = 0$$

άρα η f θα είναι γνησίως αύξουσα στο $[x_2, +\infty)$.

Το πρόσημο της f' και η μονοτονία της f φαίνονται ανά διάστημα στον πίνακα:

x	$-\infty$	x_1	a	x_2	$+\infty$	
f'	↘			↗		
f'	+	○	-	-	○	+
f	↗		↘		↗	

Επομένως η f παρουσιάζει μόνο στο $x_1 \in (-\infty, a]$ τοπικό μέγιστο και μόνο στο $x_2 \in [a, +\infty)$ τοπικό ελάχιστο.

Σημείωση: Αν είχαμε ακολουθήσει τον A' τρόπο στο ερώτημα Δ2, για το διάστημα $(-\infty, a]$, τότε θα ξέραμε και ότι $x_1 \in (0, 1)$.

Δ3. A' τρόπος (αν είχαμε ακολουθήσει τον A' τρόπο για το διάστημα $(-\infty, a]$ στο ερώτημα Δ2)

Από το Δ2 έχουμε ότι $x_1 \in (0, 1)$. Άρα είναι $0 < x_1 < 1 < a < x_2$ και η f είναι γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $[x_1, x_2]$, άρα και στο (a, x_2) , οπότε έχουμε $f(1) > f(a) > f(x_2)$, και άρα η f δεν παίρνει την τιμή $f(1)$ στο διάστημα (a, x_2) .

Οπότε η εξίσωση $f(x) = f(1)$ είναι αδύνατη στο διάστημα (a, x_2) .

B' τρόπος

Ισχύει $f'(x_1) = 0 \Leftrightarrow e^{x_1 - a} - x_1 = 0 \Leftrightarrow e^{x_1 - a} = x_1$ (1).

Όμως ξέρουμε ότι $x_1 < a \Leftrightarrow x_1 - a < 0 \Leftrightarrow e^{x_1 - a} < 1 \stackrel{(1)}{\Leftrightarrow} x_1 < 1$.

Άρα θα είναι: $x_1 < 1 < a < x_2$. Επίσης η f είναι γνησίως φθίνουσα στο $[x_1, x_2]$, οπότε προκύπτει: $f(x_2) < f(a) < f(1)$. Επομένως η εξίσωση $f(x) = f(1)$ είναι αδύνατη στο διάστημα (a, x_2) .

Σημείωση: Η σχέση $x_1 < 1 < a$ θα μπορούσε να αποδειχτεί και ως εξής:

Έστω ότι $1 \leq x_1$. Τότε, επειδή η f' είναι γνησίως φθίνουσα στο $(-\infty, x_1]$,

θα ισχύει: $f'(1) \geq f'(x_1) \Leftrightarrow 2e^{1-a} - 2 \geq 0 \Leftrightarrow e^{1-a} \geq 1 \Leftrightarrow 1 - a \geq 0 \Leftrightarrow a \leq 1$.

Που είναι άτοπο. Επομένως συμπεραίνουμε ότι $x_1 < 1 < a$.

Γ' τρόπος

(Θεωρούμε ότι έχει αποδειχτεί η σχέση: $x_1 < 1 < \alpha < x_2$).

Έστω ότι υπάρχει κάποιο $\xi \in (\alpha, x_2)$ τέτοιο, ώστε $f(\xi) = f(1)$.

Τότε αφού η f είναι συνεχής και παραγωγίσιμη στο $[1, \xi]$, από θεώρημα Rolle θα υπάρχει τουλάχιστον ένα $x_0 \in (1, \xi)$ τέτοιο, ώστε $f'(x_0) = 0$, άτοπο, αφού ισχύει ότι $f'(x) < 0$ για κάθε $x \in (x_1, x_2)$, άρα και για κάθε $x \in (1, \xi) \subseteq (x_1, x_2)$.

Άρα η εξίσωση $f(x) = f(1)$ είναι αδύνατη στο διάστημα (α, x_2) .

Δ4. Αν $\alpha = 2$, τότε: $f(x) = 2e^{x-2} - x^2$ και $f'(x) = 2e^{x-2} - 2x$.

Η εφαπτομένη της γραφικής παράστασης της f στο σημείο $A(2, -2)$, έχει εξίσωση:

$$y - f(2) = f'(2) \cdot (x - 2) \Leftrightarrow y + 2 = -2 \cdot (x - 2) \Leftrightarrow y = -2x + 2.$$

Επίσης η f είναι κυρτή στο $[0, 3]$, άρα θα ισχύει: $f(x) \geq -2x + 2$,

με το ίσον να ισχύει μόνο στο σημείο επαφής, δηλαδή για $x = 2$.

Τότε για $x \in (2, 3]$ ισχύει:

$$f(x) > -2x + 2 \stackrel{\sqrt{x-2} > 0}{\Leftrightarrow}_{x \in (2, 3]} f(x)\sqrt{x-2} > (-2x + 2)\sqrt{x-2},$$

ενώ γενικά θα ισχύει: $f(x)\sqrt{x-2} \geq (-2x + 2)\sqrt{x-2}$, με το $=$ να ισχύει μόνο για $x = 2$. Οπότε προκύπτει:

$$\int_2^3 f(x)\sqrt{x-2} \, dx > \int_2^3 (-2x + 2)\sqrt{x-2} \, dx.$$

Αρκεί, λοιπόν, να δείξω ότι $\int_2^3 (-2x + 2)\sqrt{x-2} \, dx \geq -\frac{32}{15}$.

Α' τρόπος υπολογισμού του ολοκληρώματος:

$$\int_2^3 (-2x + 2)\sqrt{x-2} \, dx = \int_2^3 -2(x-2+1)\sqrt{x-2} \, dx$$

Θέτω $u = x - 2$.

Τότε θα είναι: $du = dx$,

ενώ για $x = 2$ παίρνουμε $u = 0$,
 και για $x = 3$ παίρνουμε $u = 1$.

$$\begin{aligned}
 \text{Το ολοκλήρωμα γίνεται: } & \int_0^1 -2(u+1)\sqrt{u} \, du = -2 \int_0^1 (u\sqrt{u} + \sqrt{u}) \, du = \\
 & = -2 \left[\frac{2}{5} u^{5/2} + \frac{2}{3} u^{3/2} \right]_0^1 = -\frac{4}{5} - \frac{4}{3} = -\frac{32}{15}
 \end{aligned}$$

Β' τρόπος υπολογισμού του ολοκληρώματος (χωρίς αλλαγή μεταβλητής)

$$\begin{aligned}
 \int_2^3 (-2x+2)\sqrt{x-2} \, dx &= \int_2^3 (-2x+4-2)\sqrt{x-2} \, dx \\
 &= \int_2^3 -2(x-2)\sqrt{x-2} \, dx - \int_2^3 2\sqrt{x-2} \, dx \\
 &= -2 \int_2^3 (x-2)^{3/2} \, dx - 2 \int_2^3 (x-2)^{1/2} \, dx \\
 &= -2 \left[\frac{2}{5} \cdot (x-2)^{5/2} \right]_2^3 - 2 \left[\frac{2}{3} \cdot (x-2)^{3/2} \right]_2^3 = -2 \cdot \frac{2}{5} - 2 \cdot \frac{2}{3} = -\frac{32}{15}.
 \end{aligned}$$

Τελικά θα ισχύει, πράγματι, ότι $\int_2^3 f(x)\sqrt{x-2} \, dx > -\frac{32}{15}$.

Σημείωση:

Η αντικατάσταση $u = \sqrt{x-2}$, την οποία συναντήσαμε σε πολλές προτεινόμενες απαντήσεις, δεν είναι σωστή, γιατί σύμφωνα με το πρώτο θεώρημα αλλαγής μεταβλητής σε ορισμένο ολοκλήρωμα, η συνάρτηση $u = g(x)$ (την οποία θέτουμε) πρέπει να έχει συνεχή παράγωγο στο κλειστό διάστημα $[2,3]$, κάτι το οποίο δεν ισχύει για τη συνάρτηση $g(x) = \sqrt{x-2}$. ■